

9. Noore vaimulik areng

Koguduse noortetöö peamine eesmärk on, et noored saaksid kuulda sõnumit Jumalast, usk saaks sündida ning noored võiksid vaimulikult areneda. Noorte vaimulikku arengut ei toeta mitte niivõrd ambitsioonikas õppekava, vaid turvalise õhkkonna loomine, kus noored saavad kuulda Jumala sõna, mõelda ise, küsida, arutada ja palvetada. Eesmärk on äratada usk noorte südames, mitte panna neid usuõpetust pähe õppima.

Noortejuht peab mõistma, et vaimuliku elu ja arengu allikas ning autor on alati Jumala Püha Vaim, mitte noortejuht ega ükski teine inimene. Koguduse noortetöö iseenesest ei sünnita noortes vaimulikku arengut, vaid pigem toetab noori nende vaimulikul teekonnal, aidates neil kujundada oma isiklikku suhet Jumalaga.

Noortetöös osalevad noored on sageli oma vaimulikul teel erinevatel tasemetel. Mõned usuvad Jumalasse, teised veel mitte. Mõned tunnevad Jeesust, teised mitte. Mõned on oma usuteel olnud juba lapsepõlvest saati, teised on alles hiljuti usu leidnud. Mõne usk on kindel ja aktiivne, teisel aga nõrk ja kahtlev.

Noortejuht võiks teadlikult hinnata, kus noored oma usuteel asuvad, kuid ei pea sellele liialt keskenduma. Kui noortejuht tunneb oma noori hästi, oskab ta paremini valida teemasid ja piiblitlugusid, mida need noored parajasti vajavad. Muidugi võib olla keeruline kokku sobitada erinevaid vajadusi, aga samas ei ole liialt palju igale üksikule inimesele tarvis keskenduda. Kui näiteks loetakse piiblitlugusid, võib sama lugu kõnetada erinevaid isikuid erineval viisil, ja iga piiblitlugu pakub midagi kõigile, sõltumata sellest, kus nad oma usuteel on. Noortejuht saab loota, et Jumala sõna kõnetab noori just nii, nagu vaja.

Noortele tuleb anda rahu areneda oma usuteel omas tempos. Noortejuht võib positiivselt julgustada noori edasi liikuma, kuid kedagi ei tohiks sundida vaimulikes asjades. Mõned arenevad kiiresti, teistel võtab see rohkem aega. Samuti on oluline meeles pidada, et vaimulikult ei saa keegi kunagi täiesti valmis – vaimulik areng on elukestev rännak.

Iga noor on omaette juhtum, kuid noorte vaimulikku arengut võib siiski jagada üldisteks tasemeteks, millesse kuuluvad omad rõõmud ja mured. Noortejuht saab toetada noori nende usuelu rõõmudes ja aidata neil edasi liikuda probleemsetes kohtades.

Noortetöös võib osaleda ka noori, kes veel ei usu, ja see on täiesti normaalne. Mõned ei tea kristlusest midagi ja on avatud midagi uut kuulama, teistel võib olla eelarvamusi või ükskõiksust teema suhtes. Selliste noortega võib olla kasulik läheneda suurte eluliste küsimuste kaudu: Kes saab mind aidata? Mis on minu elu tähendus? Kust ma olen tulnud ja kuhu lähen? Mis juhtub pärast seda elu? Selliste küsimuste suhtes on raske jääda täiesti ükskõikseks.

Veelgi olulisem on aga tutvustada noortele Jeesuse isikut piiblitlugude kaudu. Lõpuks saab usku sünnitada vaid sõnum Jeesusest, kuid huvi selle vastu saab äratada ajakohaste küsimuste kaudu.

Kui noore usk tärkab, saab noortejuht toetada kasvava kristlase identiteedi kujunemist ning julgustada teda palvetama, lugema Piiblit ja osalema jumalateenistustel. Õigeaegselt

peab noortejuht juhtima noort ka ristimisele ja leerikoolile. On oluline, et noor kuuleks oma kogukonnas regulaarselt sõnumit Jumalast, sest see toidab ja hoiab usku. Noortejuht saab vastata noore küsimustele ja aidata tal mõista kristliku usu tervikpilti ning elada kristlikku elu.

Kui noorel tärkab usk, on see suurepärane asi. Mõnedel võib sellega kaasneda tuline vaimustus Piibli uurimise, tõsise kristliku elu elamise ja Jeesuse sõnumi levitamise vastu. Noortejuht saab seda hea meelega toetada, kuid samas on oluline jälgida, kuhu noore vaimustus suundub. Tihti võib suure vaimustusega kaasneda ka ebaterveid usulisi rõhuasetusi. Järgnevalt võtame ette kaks ebatervet usulist rõhuasetust.

Üks neist on käsumeelsus. Siin muutuvad usu keskseks erinevad Piiblist või kristlikust kultuurist tõusvad reeglid ja keelud. Kristlikke eluviise elatakse väga tõsiselt ja sama nõutakse ka teistelt. Kui keegi elab või mõtleb erinevalt, seatakse kahtluse alla tema kristlikkus. Tähtsateks teemadeks võivad olla näiteks see, kuidas kristlane peab riietuma, kui palju peab igaüks aega kulutama palvetamisele ja Piibli lugemisele ning millised sõnad, teod ja mõtteviisid on kristlasele keelatud.

Käsumeelsuses on palju head ja õiget, mis tõepoolest kuulub kristliku elu juurde, kuid lähenemisviis on väär. Põhimõtteliselt on kristlase elu vabadus, mitte käskude ja keeldude järgimine. Pealegi ei kutsu Piibel meid hindama ja kohut mõistma teiste üle, vaid pigem uurima oma elu ja südant, ning parandama meelt enda pattudest, mitte teiste omadest. Ülbus ja kõva süda on samuti suured patud, mida käsumeelne inimene sageli endas ei pruugi märgata, olgugi et Jeesus kõige rohkem just nende pattude vastu kõneles, kui ta võitles variseride ja teiste nii öelda "superusklike" vastu. Kui inimene mõistab oma patust olemust, suudab ta sageli olla armuline ka teiste suhtes.

Teine äärmus on odava armu usk. Siin on Jumala arm ja kristlase vabadus muutunud ainukesteks teemadeks, jättes kõik muu kristlusest kõrvale. Midagi ei peeta kristlasele tegelikult keelatuks ning on ükskõik, kuidas kristlased oma elu elavad. Patust ei soovita rääkida üldse ning Jeesuse ristisurma tähendus hägustub. Kristlus on odava armu usus peamiselt tühi sõna ilma tegeliku tähenduseta.

Jumala arm on tõepoolest suur, kuid samas kutsub Jumal meid meeleparandusele ja kõigi pattude hülgamisele. Piibel annab kristlastele palju juhiseid, kuidas peaks elama, ning armastusest Jumala vastu tahab kristlane neid jälgida, sest ta teab, et Jumal teab, mis on talle hea. Kristlasele on Jumala arm väga kallis, sest ta mõistab, et selle hind oli meie Issanda Jeesuse veri, kes tuli lahendama meie tõelist probleemi – meie patust olemust. Kuidas me saaksime siis rõõmuga pattu teha, kui keegi suri meie eest, et me enam ei oleks patused? Kiitus Jeesusele, et ta on meid vabastanud, nii et me saame jälgida tema õpetust ja sellest teistele rääkida.

Tasakaalustatud usuvaate leidmine on keeruline ja inimestena kaldume me tihti ühte või teise äärmusesse. Noortejuht saab toetada noori, aidates neil leida tasakaalu oma usuelus.

Noortega peab olema pikameelne, nagu Jumal on pikameelne meie kõigiga. Noor läbib oma elus erinevaid etappe ning noortejuht saab toetada noore vaimulikku arengut. Eesmärk on, et noorest kasvaks stabiilne ja aktiivne kristlane.

Stabiilne kristlane teab, millesse ta usub, ega lase end kõigutada vahetuvatest valeõpetustest. Stabiilne kristlane teab ka, miks ta usub nii nagu ta usub, ega kõigu, kui tema usku proovile pannakse.

Noortetöö eesmärk on, et noorest saaks aktiivne koguduse liige, kes soovib oma oskuste ja tugevustega koos teiste kristlastega oma kogudust ehitada, nagu Piibel õpetab. Meid kutsutakse kandma vastutust nii oma koguduse elu kui ka Jeesuse antud misjonikäsu täitmise eest – kuulutada armu sõnumit kogu maailmale. Aktiivse kristlase usk ei jää ainult tema südamesse, vaid on nähtav ka tema tegudes ja sõnades.

Koguduse noortetöö saab toetada noori kasvama sellisteks aktiivseteks kristlasteks.